

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om naturgasforsyning.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 27/4 2001. Første behandling 8/5 2001.
Betænkning 23/5 2001).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ebbe Kalnæs (CD):

Vi har meddelt, at vi ville redegøre for gasloven ved anden behandling.

Det, at vi ville redegøre ved andenbehandlingen, betyder egentlig ikke, at vi har været meget i tvivl undervejs, men der har været et par småting, som vi lige skulle være sikre på var rettet til.

Generelt om lovforslaget vil jeg gerne sige, at der er træk i det, vi nu foretager os, som glæder CD overordentlig meget. Det væsentligste i det er, at vi nu adskiller infrastrukturen. Det vil sige, at vores gasrør her i Danmark bliver adskilt fra det, der kunne kaldes DONG-handelsdelen. Når jeg siger, at det glæder os meget, er det, fordi vi – og der tager jeg udgangspunkt i en langt tidligere ting, nemlig da vi i sin tid solgte Tele Danmark – da glemte, at det at sælge infrastrukturen i jorden, det at sælge kobberet, som det var dengang, ikke var særlig klogt.

Hvis man ønsker et liberaliseret gasmarked, er det overordentlig vigtigt, at man har en neutral infrastruktur, så alle aktører kan handle ind i den. Og det, at vi med denne lov fastslår meget klart, at det er fælles samfundseje, når der er tale om offentlig infrastruktur, er nok en af de meget vigtige ting, der ligger i denne her lovgivning.

At vi så samtidig i lovgivningen og i aftalekredsen giver energiselskabet DONG, der så bliver tilbage, nye muligheder for at agere i markedet, giver dem bedre muligheder for som deres konkurrenter at agere kommercielt, anser vi også for et væsentligt skridt i den rigtige retning. Det, at Danmark har mulighed for at få et stærkt energiselskab, som fremover skal matche store stærke europæiske energiselskaber, tror vi er en af de væsentlige ting i forhold til Danmarks fremtid.

Så vil jeg gerne understrege noget, selv om det ikke er noget, der ligger i selve lovgivningen, men i tilblivelsen og i diskussionen og samtalen omkring lovgivningen. Vi har stadig væk en ganske begrænset markedsåbning på gasområdet, som vi er enige om bredt politisk, og dermed beskyttes DONG imod konkurrenter udefra i en overgangstid – hvor lang tid det varer, ved vi ikke, det kommer an på, hvornår andre åbner. Vi giver så samtidig DONG nye kommercielle muligheder for at agere kommercielt på markedet. Men vi har så også en forventning om, at statens selskab, DONG, agerer fornuftigt inden for de rammer og ikke benytter sig af det egentlige monopol, som de trods alt stadig væk er. DONG må i meget høj grad forstå, at den rolle, man har i overgangsperioden på markedet, er en meget bred rolle, som under alle omstændigheder skal sikre, at varmeforbrugere og småvirksomheder ikke får følelsen eller fornemmelsen af, at de skal betale eller bidrage til det, som nogle ville kalde for DONG's nye eventyr, som vi som sagt mener er ganske fornuftige.

Så er der også et ganske bestemt område, som længe har været diskuteret, og som jeg personlig har været meget optaget af, nemlig det, at vi i vores EU-samarbejde somme tider har nogle vanskeligheder i konkurrencesituationer. Der har vi også hermed givet DONG værktøjet, så DONG er i stand til at beskytte de danske virksomheder forstået på den måde, at de kan holde på deres kunder, hvis de bliver konkurreret ud af andre udefra. Der er ikke dermed tale om subsidier eller et eller andet andet, men DONG har fået værktøjet til at kunne differentiere deres priser, så dansk erhvervsliv stadig væk kan stå stærkt i konkurrencen.

Alt i alt er vi meget tilfredse med det forløb, samarbejdet har haft, og den aftale, vi nu laver om gassen, er et godt skridt i den rigtige retning.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil lige i første omgang forholde mig til de ændringsforslag, der er blevet stillet, og lige kommentere dem.

Der er to ændringsforslag. Det ene er fra hr. Kim Behnke, men vi må fortælle hr. Kim Behnke, at vi ikke kan støtte det. Vi har nemlig noget, der er meget bedre i det gasforlig, der er indgået, netop en 2003-klausul, som er 2 år tidligere end det ændringsforslag, hr. Kim Behnke har stillet. Det andet ændringsforslag, stillet af ministeren, kan vi støtte.

Så vil jeg gerne sige, at naturgasloven her, opfølgningerne og ændringerne i forhold til den tidligere, jo ligger i udmærket forlængelse af et tidligere indgået naturgasforlig. Den er på en række områder gode, solide, små skridt i den rigtige retning især med henblik på at få strukturen og gasinfrastrukturen gjort klar til en øget markedsåbning.

Dette bringer mig frem til en generel vurdering af det europæiske liberaliserede naturgasmarked. Her vil jeg gerne understrege, at det klart må være i dansk interesse at få startet nogle forhandlinger med de ganske få og store producenter af naturgas på EU-niveau for at få etableret nogle rammer om den fremtidige forsyning. Det er således, at der er tre væsentlige producenter, der kan forsyne det europæiske naturgasmarked. Det er russerne; de er ikke medlem af EU. Det er nordmændene; de er ikke medlem af EU. Og det er Algeriet; de er ikke medlem af EU. De tre kan mødes i en telefonboks og sætte prisniveauet for naturgas i det europæiske marked.

Derfor mener jeg, at det er en EU-sag allerede på nuværende tidspunkt, inden vi kaster os ud i voldsomme yderligere liberaliseringer, at få nogle af de her ting sat på plads.

Derudover mener jeg faktisk, at vi i Europa har en fælles interesse i at få en så hurtig markedsåbning af naturgassen som overhovedet muligt. Dette skal selvfølgelig ske med et kodeord, der hedder gensidighed i markedsåbning. Alle, der går hurtigere frem i deres liberalisering, end det markedet egentlig er indstillet på, har det med at skyde sig selv i foden. Derfor er det utrolig vigtigt, at man her koordineret og iagttagende gensidighed hurtigst muligt får åbnet dette marked.

Hvorfor siger jeg det? Jamen det siger jeg, fordi det, vi kan se i øjeblikket på det europæiske gasmarked, er, at der er store lande, der igennem deres obstruktion imod markedsåbning i

øjeblikket foretager massive opkøb af infrastruktur og kraftværker, og i det vakuum af manglende konkurrence, som de selv har skabt, positionerer de sig nu på det europæiske marked i et omfang, vi ikke tidligere har set. Og for at vi kan få stukket en kæp i hjulet, så den udvikling ikke sker mere end højst nødvendigt, tror jeg, at det er utrolig vigtigt, at vi for det første får en koordineret hurtig åbning med gensidighed som værende kodeordet.

Jeg kan derfor ikke stærkt nok appellere til ministeren om sammen med de øvrige europæiske lande, herunder i EU-regi, at få sat de her to ting på dagsordenen: en forhandling, en invitation til de store producenter, og en sikring af, at det, som de, der i øjeblikket positionerer sig i det vakuum, de selv er ved at skabe, fordi de obstruerer markedsåbningen, vinder i denne her periode, ikke er en fremtidig forsyningsstruktur i Europa. For så vil vi se, at ganske få lande overtager ganske betydelige dele af vores forsyningsikkerhed.

Jeg mener ikke, at det er hensigtsmæssigt, og jeg vil stærkt advare imod den udvikling, også med gode europæiske øjne, altså at nogle ganske få kommer til at præge den fremtidige forsyning af energi til skade og uigennemsigthed for dem, der bliver afhængige af at skulle købe det.

Jeg tillod mig at tage dette lille internationale kik ud i fremtiden, og så vil jeg i øvrigt gerne slutte med at sige tak i forligskredsen og tak til ministeren for opfølgningen. Det er ikke, fordi vi har fået så forfærdelig meget, synes vi, men heldigvis har Kommissionen jo været med til at sætte en dagsorden. Derfor er jeg glad for, at det er lykkedes os at kunne mødes og som sagt aftale de her tre-fire gode fremskridt, der trods alt ligger i aftalen, og som efter Venstres vurdering peger fremad og peger i den rigtige retning.

Herunder er der den ligelighed, som danske industrier kan opnå, hvis de kan påvise, at deres konkurrenter i udlandet har en præferencestilling i forhold til køb af naturgas, som de ikke selv kan opnå. Der er forligskredsen så blevet enige om, at så skal sådanne industrier selvfølgelig have en mulighed for at kunne opnå samme betingelser.

Vi ser også med stor tilfredshed på den strukturodeling, vi har drøftet, hvor vi i det oprindelige forlig ønskede en horisontal opsplitning af statsselskabet i en transmissionsdel og en handelsdel. Vi er også tilfredse med, at vi også opnår øget gennemsigtighed med priserne, når man skal have transmitteret naturgas i de over-

ordnede transmissionsnet. Hvor der tidligere har været forhandlet adgang, så er der nu reguleret adgang.

Der har udefra i erhvervslivet været ønsket om, at vi gik meget videre og meget længere i alle disse øvelser. Til erhvervslivet må jeg sige, at man er nødt til at have en smule tålmodighed, for som jeg sagde indledningsvis: De, der kaster sig ud i en meget hurtigere åbning af markedet end de omkringliggende lande, skyder sig selv i foden.

Så vi er nødt til – og det har jeg forståelse for – at presse vores nabolande til at gå med i en fælles koordineret og gensidig markedsåbning. Så tror jeg faktisk på, at dansk industri og dansk erhvervsliv er nødt til at bakke os op herinde og sige, at det jo er rigtigt. For på længere sigt er det jo netop dét, der sikrer os nogle konkurrencedygtige priser.

Hvis vi gjorde det modsatte og satte os langt ud over den hastighed, resten af Europa kører med, og især vores nabolande, jamen så ville vi jo simpelt hen bare få den fornemmelse, som en lille dreng kan få, når han ikke kan holde på vandet. Det kan varme en kort overgang, men det bliver meget, meget koldt i længden.

Derfor vil vi gerne udtrykke vores generelle tilfredshed med de små skridt, vi er kommet til i denne opfølgingsaftale. Vi ser med forventning frem til, at de ønsker, jeg her har stillet over for ministeren, kommer på dagsordenen, og at vi om ganske få år og senest i 2003, gerne i forligskredsen hvis det er muligt, forhåbentlig vil være så meget på plads, at vi kan sætte ekstra skub i markedsåbningen af naturgas.

Martin Glerup (S):

Nu drejer det sig her ved andenbehandlingen jo først og fremmest om behandling af ændringsforslag, og hr. Kim Behnke har jo stillet et ændringsforslag angående fuld markedsåbning i 2005.

I den forbindelse vil jeg sige, at det, der ligger i det nuværende lovforslag, sådan set er en endnu smidigere markedsåbning i respekt for energiformaftalen. Og jeg kan helt tilslutte mig Venstres hr. Peter Hansen-Nords holdning til, at det er godt, at man nu får klare spilleregler på den måde, at transmissionen, distributionen og forsyningen med gas bliver adskilt, sådan at man har handelsdelen for sig og infrastruktur-delen, altså gasrørene, gasladerne osv., for sig, altså en selskabsmæssig opdeling i handels- og transmissionsaktiviteterne.

Samtidig er det jo tydelig fastslået, at gasnettet, naturgasnettet og naturgasslangerne, skal forblive i offentligt eje, og samtidig er det koblet sammen i en aftale, som er indgået her i formiddag, hvor man knytter gasfremskridtet, som jeg vil kalde det, sammen med omfattende energispareaktiviteter med nogle konkrete sparemål. Så det er egentlig en ret perspektivrig reformopfølgning, der er sket her i sidste fase af folketingssamlingen.

Jeg mener, at DONG får et godt udgangspunkt for sine fremtidige aktiviteter, for det er klart, at vi jo ikke kan blotlægge DONG, hvis andre energiselskaber har frit spil, idet vi så vil komme til at plukke fjerene af den guldfugl, som vi har her i Danmark, og det er der jo ingen der er tjent med.

Vi er tjent med, at eneaktionæren, staten, en gang imellem kan plukke lidt af fjerene, men der må selvfølgelig heller ikke plukkes så meget af guldfuglen, at den fuldstændig går til.

Eva Møller (KF):

Ifølge betænkningen vil Det Konservative Folkeparti redegøre for sin stilling her ved andenbehandlingen, og det hænger sammen med, at lovforslaget som sådan, og som også pointeret af de foregående ordførere, jo ikke kan stå alene. Men vi har i forligskredsen haft en lang række supplerende drøftelser om ting, der knytter sig til lovforslaget, drøftelser, som vi først afsluttede her til formiddag. Derfor var det jo lidt vanskeligt at sige på forhånd, hvad man ville melde ud. Men da disse forhandlinger er forløbet tilfredsstillende, er det vores hensigt at stemme for lovforslaget til sin tid.

Jeg kan også sige, at vi med hensyn til de to stillede ændringsforslag, som forhandlingerne her i første omgang drejer sig om, mener, at de forhandlinger, som vi har ført, og det, der jo står i loven her, bevirker, at vi efter år 2003 kan få fuldstændig fri markedsadgang og derfor markedsåbning for alle. Derfor har vi i sinde at stemme imod det af hr. Kim Behnke stillede ændringsforslag, mens vi naturligvis stemmer for det af ministeren stillede ændringsforslag.

I Det Konservative Folkeparti er vi generelt tilfredse med den markedsåbning, der kommer her. Vi synes ikke, at den er stor nok, og vi er glade for, at Kommissionen har hjulpet os på vej til at få tingene i gang. Vi har også noteret os med tilfredshed, at mulighederne for at åbne yderligere op for markedet ligger i lettere procedurer, efter vi har fået vedtaget det her lovfor-

slag. Så vi kan måske i Det Energipolitiske Udvalg åbne op yderligere end det, der ligger her, og det er vi tilfredse med. Men ellers må vi udnytte den frihed, vi har efter år 2003.

Vi har mærket os, at der kommer en øget gennemsigtighed og en reguleret adgang til markedet, som vi også er utrolig tilfredse med, og vi har fundet en fornuftig løsning, finder vi i hvert fald, på spørgsmålet om DONG, som gør, at DONG kan virke på kommercielle vilkår og i konkurrence med de store selskaber, som befinder sig i det øvrige Europa. Det er for os utrolig vigtigt, at vi, når vi behandler disse ting, som sagt har gennemsigtighed, men også at vi har en gensidighed, og at der bliver en mulighed for, at man kan operere kommercielt.

Vi er tilfredse med den opsplitning, der finder sted i en markedsandel og en handelsdel. Vi kan sige, at vi også finder det rimeligt og rigtigt, at infrastrukturen på dette område ligesom veje og andre ting fortsat skal være i offentlig eje.

Så efter forhandlingerne, som har fundet sted, er vi tilfredse med lovforslaget.

Anni Svanholt (SF):

Det fremgår jo også af betænkningen, at SF vil redegøre for sin stilling her ved andenbehandlingen, og det hænger naturligvis sammen med, som andre ordførere har været inde på, at der har været nogle forhandlinger sideløbende med behandlingen af dette lovforslag.

Jeg vil godt starte med at sige, at SF er imod det ændringsforslag, som er stillet af hr. Kim Behnke, og vi støtter naturligvis det forslag, der er stillet af ministeren. Men derudover vil jeg gerne sige, at det, der nu er lagt op til her, er væsentligt i forhold til fremtiden for naturgassen, og der er jo utrolig store samfundsmæssige interesser knyttet til det.

Vi er meget tilfredse med, at det nu én gang for alle er lagt fast, at infrastrukturen, dvs. gasrørene og lagrene, forbliver i offentligt eje. Det var jo sådan set tidligere ikke helt fastlagt, men det er det nu, og det er der bred opbakning til. Vi er meget tilfredse med i SF, at det er lykkedes at få det fastlagt ved denne lejlighed.

Derudover vil jeg også gerne tilkendegive, at vi naturligvis mener, at DONG's aktiviteter også er i offentligt eje, og vi er meget tilfredse med, at DONG nu får muligheder for at gå ind og arbejde med andre områder, bl.a. vedvarende energi. Det kan være at samarbejde med andre om at gå ind i havmølleprojekter eller at gå ind og videre-

føre arbejdet med geotermi f.eks. under København.

Der er jo klart nogle store perspektiver for udnyttelse af vedvarende energi. Det er dér, det sker. Det er dér, de store investeringer vil komme i fremtiden. Derfor er det jo også meget vigtigt, at det offentlige selskab DONG får muligheder for at være med der.

Så vil jeg gerne understrege, at det forslag her ikke lægger op til nogen yderligere markedsåbning. Man kunne være lidt i tvivl, da man hørte ordføreren fra De Konservative, som mener, at det er tilfældet. Men det er ikke tilfældet. Vi har en aftale, som løber indtil udgangen af 2003. Og det fremgår også af ministerens betænkningsbidrag, som jeg gerne vil understrege her, at der så naturligvis bliver en drøftelse mellem aftaleparterne inden udgangen af 2003, og så er parterne frit stillet.

Og så er det jo helt afgørende, hvordan situationen til den tid er. Det er jo et spørgsmål om, hvordan markedssituationen er og i øvrigt, hvad der sker med et kommende direktiv.

Det er jo sådan, at selv om der er nogle, der har ønske om at fremme et direktiv med større markedsåbning, så er det jo slet ikke sikkert, at det i virkelighedens verden bliver gennemført, og med hvilken hastighed, det bliver gennemført, kan vi ikke vide noget om overhovedet.

Jeg vil da gerne her på SF's vegne appellere til, at regeringen ikke går foran og skubber på, men sørger for at varetage de overordnede samfundsmæssige interesser, som vi mener, der er knyttet til DONG's aktiviteter, og derudover selvfølgelig også varetager miljøets interesser optimalt.

Der er jo liberalister her i salen, som også tror på, at bare man får åbnet markedet, så er man næsten også hundrede procent sikker på, at man så får en lavere gaspris. Det kan man under ingen omstændigheder overhovedet være sikker på, for det er en meget broget verden, den gasverden og det såkaldte marked i Europa og det internationale marked.

Jeg mener, at vi skal opføre os rigtig fornuftigt og varetage de samfundsmæssige interesser, når vi vurderer, hvorvidt vi skal gå ind i en markedsåbning. Og det er med den baggrund, vi vil gå ind i det til sin tid fra SF's side.

Men endnu en gang vil jeg gerne fastslå, at med det, der ligger her, og med den aftale, der er indgået, er der altså ikke lagt op til nogen yderligere markedsåbning. Derudover vil jeg gerne her understrege, at vi støtter det, der i øvrigt lig-

ger i forslaget. Desuden er jeg naturligvis på baggrund af den aftale, der er indgået, også meget tilfreds med, at det handler om at satse på energibesparelser i fremtiden, men det er jo lige en anden sag.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti har lovet at gøre rede for sin stilling til ændringsforslagene nu ved andenbehandlingen. Og jeg vil ikke stå og holde den ordførertale igen, som jeg holdt ved førstebehandlingen.

I øvrigt kan jeg af gode grunde ikke kommentere den aftale, der er indgået med forligspartierne, da Dansk Folkeparti jo ikke aner noget om den, fordi vi ikke har været med til forhandlingerne bag de lukkede døre. Men jeg kan da sige så meget, at vi vil stemme for hr. Kim Behnkes forslag om, at der bliver frit leverandørvalg i 2005.

Nu kunne vi jo høre i fru Anni Svanholts ordførertale, at SF og de øvrige forligspartier er bundet til at genforhandle markedsåbning i 2003. Det vil sige, at Venstre og Konservative skal til at forhandle markedsåbning med SF, og det kan vi jo så alt efter behag se hen til med glæde eller vemod. Så det bliver spændende at se, hvad der sker i 2003, men det må vi jo så vente på.

Jeg nævnte, at Dansk Folkeparti kunne stemme for ændringsforslag nr. 1 af Kim Behnke, og så vil jeg gerne sige, at Dansk Folkeparti også kan stemme for ændringsforslag nr. 2, for Dansk Folkeparti er enig i, at ministerbemyndigelser i forbindelse med fastsættelse af priser for bl.a. transmissionsydelse skal ud af lovforslaget, og Dansk Folkeparti kan derfor stemme for ændringsforslaget.

I princippet er Dansk Folkeparti imod de utrolig mange ministerbemyndigelser, der næsten altid ligger i lovforslagene på energiområdet. Og vi er i øvrigt tilfredse med og glade for, at ministeren har lyttet til de mange kritiske røster, der har rejst sig imod ministerens opgave i forbindelse med prisfastsættelserne, som jo nu fjernes fra lovforslaget, og Dansk Folkeparti vil stemme for ændringsforslaget.

I øvrigt kan jeg sige, at vi mangler én ting. Vi mangler et udkast til vedtægter fra DONG. Ministeren har lovet, at de skulle foreligge inden anden- og tredjebehandlingen, og at de skulle ligge parallelt med de forhandlinger, vi har haft i udvalget.

Vi har ikke fået disse ændringer til DONG's vedtægter at se endnu, og det er jo meget vigtigt af hensyn til, hvordan selskabsopsplitningen skal foregå. Derfor ser vi frem til, at forslaget nu går tilbage til udvalget, og så regner jeg med, at der ligger disse udkast til ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg kan kun sige som repræsentant for et af aftalepartierne, at jeg er utrolig glad for, at Dansk Folkeparti stemmer for, for netop at få slået fast, at rørene er samfundseje, er en vigtig ting.

Jeg vil gerne understrege en anden ting om den aftale, vi har. Det er, at med hensyn til gasåbningen er 30-38-43 det tempo, den foregår i, med 2008 som enden. Det er det, der ligger. Men i 2003 er der ingen, der er bundet længere. Det vil sige, at hvis der viser sig et andet flertal, så kan et andet flertal ophæve hele den der række. Det giver mig nemlig også lejlighed til at sige – det glemte jeg i første omgang – at vi heller ikke støtter hr. Kim Behnkes forslag, fordi vi netop har den aftale, at hvis der er et andet flertal i 2003, så kan vi ophæve at åbne totalt.

Når ikke vi gør det, skyldes det, at andre ikke åbner, og Danmark kan komme i en vældig klemme, hvis vi åbner, uden at det er paralleliseret med andre gashandlere i Europa.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er til fru Anni Svanholt. Altså jeg tror, vi kan blive enige om, at der på en eller anden måde er et eller andet genialt i nogle af de her forlig, fordi alle kan bruge dem til at forsvare, hvad de egentlig mener er deres energipolitik på det ene eller andet område.

Jeg synes, at det, at både fru Anni Svanholt og jeg kan stå her, fortæller et eller andet om bredden på godt og ondt i de forlig, der er lavet, og at vi efter eget ønske kan bruge dem til det, vi vil fremme i den fremtidige energipolitik.

Jeg vil gerne sige til fru Aase D. Madsen, at 2003-klausulen jo er sådan indrettet, at vi genoptager forhandlingen i 2003, og kan man ikke blive enige, så er man frit stillet.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

I fortsættelse af det, som de to foregående korte bemærkninger har bragt frem, skal jeg blot sige, at aftalen jo netop er indgået på en sådan måde, at vi nu har noget, som vi er fuldstændig enige

om, og så forhandler vi jo. I øvrigt taler vi i øvrigt løbende sammen i forligskredsen.

Men det, der er vigtigt at få understreget her, er, at ved udgangen af år 2003 er vi fuldstændig frit stillet, og det vil sige, at så kan vi altså gennemføre en yderligere markedsåbning end den, der er aftalt, og det ser Det Konservative Folkeparti da frem til.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg tror, hr. Ebbe Kalnæs foruddiskonterede Dansk Folkepartis stilling ved tredje behandling, for vi har skrevet i betænkningen, at vi hverken stemmer for eller imod. Og det gør vi af flere grunde, som jeg ikke behøver remse op her i dag, det står i betænkningen.

Og så vil jeg da også gerne høre lidt om den sag, der ligger om Indukraft. Indukraft har jo rejst spørgsmålet, om en markedsåbning på de 30 pct. i virkeligheden er, som det skal være, og man vil nu formodentlig klage til Europa-Kommissionen over, at der ligger problemer der.

Med hensyn til hr. Peter Hansen-Nord så er det rigtigt, at man kan optage forhandlinger om markedsåbning igen, og at man er frit stillet, hvis ikke man kan komme til enighed med SF og de øvrige forligspartier.

Men vi er stadig væk lidt skeptiske over for de ting, der ligger, med hensyn til de manglende vedtægter, og vi kan jo ikke kommentere, om det forlig, der ligger og som er indgået bag de lukkede døre, er blevet så godt, at Dansk Folkeparti kan stemme for det, men ud fra det, jeg har hørt her, tvivler jeg på, at der ligger det i det, som vi gerne vil have, nemlig at DONG ikke skal bindes til at gå ind i vedvarende energi.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Der er nogle, der har hæftet sig ved, at det her forslag handler om, at nu kommer vores gasnet i offentligt eje. Der er andre, der hæfter sig ved, at DONG nu bliver splittet op i flere selskaber.

Men jeg er enig med Venstres ordfører, hr. Peter Hansen-Nord, i, at pointen i det her jo er alle de der små skridt, der går i en bestemt retning og ud fra et Venstresynspunkt den rigtige retning, nemlig mod mere markedsåbning, og at det, der er mantraet i det her, jo er, at forslaget gør superliberalisterne ekstra lystne.

Derfor står vi over for at skulle tage stilling til hr. Kim Behnkes forslag om den totale liberalisering, og det er det bidrag, som en socialdemokratisk ordfører kalder perspektivrigt. Det er at tage førertrøjen i liberaliseringen i EU, og det er at gøre superliberalisterne i denne sag lystne, det var det, hr. Martin Glerup kaldte for perspektivrigt.

Men så er der en stor gåde tilbage, og det er spørgsmålet om markedsåbningen, for vi har en hr. Peter Hansen-Nord og en konservativ, der siger, at det her jo peger hen mod den totale markedsåbning, og så kommer en SF-ordfører og taler om, at vi i virkeligheden har fået minimeret markedsåbningen. Jamen hvordan skal den her lov tolkes? Er det sådan, at det, der f.eks. står om 2008; intet, absolut intet, har på sig? Er det sådan, at man kan forestille sig, at der i 2003 gøres rent bord, og at man så dér kunne tænke sig, at vi fik et opbrud i forligskredsen; bl.a. at grønne kræfter og antiliberalistiske kræfter stod sammen? Er det det, der er SF's perspektiv?

Det kunne jo være interessant at høre, altså at det, der står omkring 2008, skal slettes, fordi det ikke er noget, der betyder noget. I 2003 nedlægger fru Anni Svanholt veto over for yderligere markedsåbning. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Til hr. Søren Kolstrup: For det første mener jeg, at Enhedslisten virkelig bør glæde sig over, at det faktisk er lykkedes for SF sammen med alle de her folk, der er så vilde med, at det der marked skal åbnes og åbnes og åbnes, at lave en minimumsåbning, og det holder vi fast ved lige til udgangen af 2003.

Så er der en ny situation, som vi så vil vurdere. Det kommer jo an på de politiske styrkeforhold. Vi håber naturligvis, at der et stærkt hold med Socialdemokratiet og Radikale, Enhedslisten, SF og gerne flere mandater, for så har vi jo masser af muligheder for at fortsætte den linje, at vi tæmmer markeds kræfterne og fremmer miljøinteresserne. Det vil vi meget gerne have Enhedslisten med i.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Nu svingede hr. Kolstrup sig jo ret meget op over, at der kom noget perspektivrigt frem her på talerstolen.

Jeg vil sige, at det, der er perspektivrigt, er jo, at man sikrer det offentlige eje, man sikrer en

fornuftig fleksibilitet, ja, man sikrer minsandten også, at DONG får mulighed for at gå ind i vedvarende energi sammen med andre. Det ligger i den aftale, der er indgået, at man får løftet de ting op, og det er selvfølgelig rimeligt, at vi får anledning til at diskutere det her imellem anden og tredje behandling, sådan at alle partier har mulighed for at se nøjagtig, hvor god aftale der er blevet indgået her i formiddag mellem forligspartierne bag energireformen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Skal fru Anni Svanholts udtalelse forstås således, at hvis der i 2003 bliver åbnet for en yderligere markedsåbning, så vil SF springe fra og melde sig i en klub sammen med Enhedslisten, der vil prøve på også på det her område at etablere en grøn profil?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Ja, man skal jo være lidt forsigtig med at sige hvis og hvis og tale om, hvad der sker i fremtiden, men vi håber, som jeg har sagt tidligere, at venstrefløjen og herunder SF og Enhedslisten er styrket, og at man kan gå ind i et samarbejde om de her projekter sammen med regeringen. Og det er så i øvrigt de vilkår og den situation, der er på markedet, som vil være afgørende for SF's endelige stillingtagen til den tid. Det er den konkrete virkelighed, vi må forholde os til.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er en lidt uvant situation for mig at skulle stå og rose fru Anni Svanholt. Jeg nødt til at sige, at SF i hele forhandlingsforløbet har været særdeles konstruktiv. Det er klart, at SF har måttet sluge nogle kameler i den øvelse her, og det skal ses i det lys.

Jeg håber også, at SF på sigt gør sig tanker om, at hvis man kun vil tæmme markedskræfterne i Danmark, men i øvrigt passivt se på, at andre overtager markederne og dermed marginaliserer Danmarks rolle i det fremtidige energimarked, så tror jeg, man skal have en ny diskussion i partiet SF. For jeg tror, at det, vi har talt om, der hedder gensidighed og åbenhed ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er hr. Søren Kolstrup, der er ordfører, og det er ham, man stiller korte bemærkninger til.

Peter Hansen-Nord (V):

Og til hr. Søren Kolstrup må jeg sige, at hr. Søren Kolstrup og hans parti i de her sager forholder sig til en drømmeverden. Virkeligheden eksisterer ikke.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Ja, det er rigtigt, Jeg mente nok, det var hr. Søren Kolstrup, der var den seneste ordfører.

Med hr. Søren Kolstrup og Enhedslisten har vi jo haft de her diskussioner adskillige gange. Jeg vil gerne sige igen til hr. Søren Kolstrup: Jeg anklager Enhedslisten for at være imod miljøet. Alt det, vi laver her i dag, er en fastlæggelse af infrastrukturen i et samfundseje. Det er et spørgsmål om at fremme nogle energimæssige sider, som også fremmer miljøet.

Hver gang markedskræfterne på en række områder i det her folketingsår er brugt til at drive en grøn politik frem, så den bliver til noget i stedet for det der småsnak i forsamlingshusene, når der virkelig er kommet power på at lave miljøpolitik, så det ligner noget, så har Enhedslisten været i stand til ud fra en ideologisk holdning at sige: Ingen miljø, hvis ikke det foregår på den ideologisk rigtige måde. Derfor anklager jeg Enhedslisten for at arbejde direkte imod miljøet, når vi laver energipolitik i det her land, gang på gang.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Der er et par ordførere, der hæfter sig ved, at der er blevet slået et par små grønne krøller i den her sammenhæng omkring infrastrukturen, og at DONG kan få lov til at gå ind i vedvarende energi. Og det er ganske korrekt, der er kommet disse små krøller. Men hovedstødet er jo klart. Hovedstødet er hr. Peter Hansen-Nords, hovedstødet er hen mod den totale markedsåbning.

Jeg skal bare tilkendegive, at det her ikke er et spørgsmål om en eller anden idé, man har, men det er at vurdere den virkelighed og perspektiverne i den virkelighed, vi står over for.

Man kan vælge som CD at gå ud og sige, at et dansk selskab som DONG skal til at bruge energi på den store boksekamp – det er det, der i CD's forstand hedder grøn politik – eller man kan vælge at lave en helt, helt anden energistrategi, nemlig uden et marked. Og der er det jo logisk for CD at gå ind i den her boksekamp sammen med andre. Logikken fejler intet, netop for-

di også den øvrige del af verden er sådan indrettet.

Men det behøver jo ikke at betyde, at vi andre, der har en ganske anden strategi, behøver at tabe hovedet. Vi har ord, der hedder selvforsyning. Vi har f.eks. også det begreb, der hedder, at man kan forestille sig, at en del af DONG's aktiviteter simpelt hen lukkes ned, den dag DONG har gjort sit arbejde, og at forsyningen overdrages til helt andre forsyningskilder, så målet for DONG ikke er blind vækst, men at målet i virkeligheden er det allerfornemste: at overflødiggøre sig selv og skabe rum for mere og mere vedvarende energi.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det at få styr på den danske gasinfrastruktur og undgå den risiko, der er, for at det var kommet i omløb og kommet i handel, at store, stygge multinationale europæiske selskaber havde overtaget den, mens forbrugerne hang ude i den anden ende, hvis ikke det er Enhedslistens ærinde, hvis er det så, hvis jeg har forstået noget som helst om Enhedslisten? Det kan godt være, det kniber.

Når det gælder om at trække den grønne energi i gang med den effekt, der er i det, og den måde, vi gør det på i dag her i Danmark, kunne det så ikke være passende, at Enhedslisten bare for et øjeblik forholdt sig til realiteternes verden?

Hvis der er et gedigent borgerligt flertal efter 2003, der ser resten af Europa åbne sig for gasmarkedet, så bliver der åbnet. Hvis der ikke er det, hvis det er hr. Søren Kolstrups linje, så bliver der ikke åbnet en millimeter, og så er jeg bange for, at vi også vil være tabt, og det vil sige, at vi bliver overladt til, at det er nogle andre udefra, der styrer det her på nogle helt andre vilkår.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg synes, det er lidt uforståeligt, at hr. Søren Kolstrup sådan bagatelliserer det, der ligger her i dag. Jeg går ud fra, at Enhedslisten er fuldstændig enig med SF i, at det er fantastisk vigtigt, at infrastrukturen forbliver i offentligt eje, uanset at der kan komme en borgerlig regering til magten. Det er sådan set det, der er lykkedes.

Det er uforståeligt, hvis Enhedslisten ikke kan se, hvor værdifuldt det er, og i øvrigt at det er meget værdifuldt, at DONG som et offentligt selskab kan gå ind i andre opgaver, herunder

vedvarende energi. Det burde da vel være Enhedslistens politik.

Det er uforståeligt, at Enhedslisten ikke vil se i øjnene, at der er nogle vilkår, altså at der er et direktiv, som skal gennemføres i Danmark, og at det er baggrunden for, at SF går ind og er med til at regulere markedet. Det var ønskeligt, hvis Enhedslisten også ville se den virkelighed i øjnene.

Formanden:

Hr. Søren Kolstrup, og så går jeg videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg har sagt det tidligere, og jeg vil gerne prøve at formulere det på en ny måde til hr. Ebbe Kalnæs.

Hvad enten man er liberalist eller ikke liberalist, så er det eneste rigtige, at man har den fælles gasinfrastruktur på offentlige hænder. Det er simpelt hen forudsætningen for at etablere bare noget, der *minder* lidt om et ægte liberalistisk marked med mange udbydere osv. En ufravigelig forudsætning.

Den analyse har hr. Ebbe Kalnæs og undertegnede været enige i. Hvis man kom her med et særskilt forslag, hvor man sagde: Stem ja eller nej til, at den her infrastruktur kommer i offentligt eje, så ville Enhedslisten selvfølgelig stemme for. Hvis man kom med et særskilt forslag, der sagde: Nå ja, vi laver også en mulighed for, at DONG kan engagere sig mere og mere i vedvarende energi. Hvad ville vi så stemme?

Til Fru Anni Svanholt: Vi ville såmænd stemme ja; men når fru Anni Svanholt sammen med sine liberalistiske venner kommer uden forbehold og åbner for det store markedsåbningsperspektiv og selv uforbeholdent skriver noget her om 2008, jamen så er svaret meget entydigt.

Fru Anni Svanholt kunne jo have bedt om, at det her forslag kom ud i tre stykker, så vi også kunne lave de ægte grønne alliancer. Men det er blevet forhindret ved, at man skulle lave en rigtig sursød søvs.

Kim Behnke (UP):

Forslaget har to formål. Det ene er en opdeling af DONG's aktiviteter, og det kan der jo kun tales positivt og godt omkring. Det andet er så, som ministeren skriver tilbage i fremlæggesstalten, at gøre det danske system, ikke mindst lovgivningen, forberedt på et kommende EF-direktiv.

Og medmindre der er sket noget de seneste dage, så er det jo stadig væk sådan, at i det EF-direktiv, der er undervejs, for yderligere markedsåbning tales der om, at alle landene skal have åbnet deres markeder senest den 1. januar 2005.

Jeg synes, det ville være passende, at det stod i den danske lovgivning; det er ikke, fordi jeg er i tvivl om, at Folketinget vil holde fast i en sådan dato, hvis først Danmark har tilsluttet sig et direktiv, men i stedet for at have en formulering stående om, at det overlades til ministeren i øvrigt i samråd med et folketingsudvalg, så burde det være sådan, at det fremgik direkte af lovteksten.

Det er der to grunde til, at det burde gøre.

Den første og vigtigste er, at de virksomheder, som skal benytte sig af denne her lovgivning, har altså større tillid, når et tal står i en lovtekst, end hvis det overlades til en minister, for i og med at det overlades til en minister, så har ministeren altså også mulighed for at afvige fra en sådan åbning. Specielt når den politiske aftale, der ligger i øjeblikket, taler om, at vi først i år 2008 skal have en 43 pct.s åbning af det danske marked, kan jeg godt forstå, når man i markedet er i tvivl om, hvorvidt Danmark vil overholde et EF-direktiv om en åbning af det danske marked fuldstændig pr. 1. januar 2005. Hvad vil den danske regering føle sig mest forpligtet af – et EF-direktiv eller en politisk aftale, der hedder 2008?

Så fik vi anskuelighedsundervisning her fra talerstolen. SF lægger ikke skjul på, at hvis SF har noget at skulle have sagt i år 2003, ja, så vil SF med arme og ben kæmpe imod en yderligere markedsåbning. Venstre og Det Konservative Folkeparti håber på, at enten et folketingsvalg eller andet har ændret magtbalancen i Folketinget på en sådan måde, at man efter 2003 kan lave den yderligere markedsåbning. Og jeg håber da, at Venstre og Det Konservative Folkeparti får ret.

Derfor skader det jo ikke at have stående i en lovtekst, at der er frit leverandørvalg senest 1. januar 2005. Ordet senest gør jo, at en eventuel borgerlig regering har mulighed for allerede i 2003 at lave den danske markedsåbning, hvis de forudsætninger, der har været på tale, i øvrigt er opfyldt.

For mig at se er det, der er afgørende, at vi får et dansk naturgassystem, som er i stand til ikke

alene at matche det, der foregår i EU, men så sandelig også indadtil at kunne tilfredsstille de behov, der er.

Vi har set, hvordan gartnerne måned efter måned er blevet holdt hen, uden at der er kommet nogen seriøse løsninger. Vi har set, hvordan flere industrivirksomheder måned efter måned må kæmpe for hver eneste lille bitte gasaftale. Og vi har set, hvordan særlig de decentrale kraftvarmeværker føler sig totalt tilsidesat i forhold til de tilbud om gasleverancer og de pristilbud, de får fra DONG.

Derfor burde det naturligtvis være sådan, at vi i Danmark indrettede os på en sådan måde, at f.eks. gartnerne, at f.eks. industrien eller for den sags skyld de decentrale kraftvarmeværker kunne danne indkøbsforeninger. En sådan mulighed ville være et langt stærkere redskab end at have nogle mere eller mindre teoretiske procenter stående i en lovgivning.

Ved at man åbnede for disse indkøbsforeninger, ville de danske virksomheder også stå meget stærkere, når de skulle ud og lave eventuelle aftaler med udenlandske leverandører, frem for at de udenlandske leverandører kunne kigge på det danske marked og se, at der er nogle teoretiske procentsatser, som altså kan forhindre enkelte virksomheder i også at være i det gode selskab, der frit kan handle.

Så derfor burde den aftale, jeg kan forstå der er indgået her til formiddag, også have haft et element om, at man f.eks. fra gartnerens side kan danne sådanne indkøbsforeninger. Men som ikke mindst Energiudvalgets formand, hr. Martin Glerup, har redegjort for, er det altså her til formiddag, der er indgået en opfølgingsaftale.

Jeg glæder mig selvfølgelig til, at vi får lovforslaget tilbage til udvalget, at vi får mulighed for at se teksten i den aftale og at vi, eventuelt når der skal afgives en tillægsbetænkning, så får den politiske aftale flyttet over til også at være en del af f.eks. en tillægsbetænkning, sådan at det har en stærkere parlamentarisk styrke bag end blot en politisk aftale.

Jeg glæder mig over dem, der har tilkendegivet, at de kan støtte mit ændringsforslag nr. 1. Jeg skal selv sørge for at støtte ændringsforslag nr. 2. Og medmindre den politiske aftale, der er indgået her til formiddag, er helt hen i vejret, så vil jeg også ved tredjebehandlingen støtte selve lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg synes, det er lidt vigtigt at få slået fast, at de dér procenter, der hedder 30, 38 og 42, ikke er teoretiske eller tilfældige. Det er i virkeligheden den minimumsåbning, vi har aftalt med EU at vi har lov til.

Og hvorfor gør vi så det? Jo, det gør vi af den simple årsag, at markedsåbningen i Europa ikke er i orden, at Tyskland har hundrede procent markedsåbning på papiret, men ikke har en kæft markedsåbning reelt. Og i det øjeblik vi åbner i Danmark uden videre og de andre ikke åbner, er vi samfundsøkonomisk i store vanskeligheder.

Vi åbner markedet, så det brager, i 2003, hvis de andre har åbnet reelt. Har de andre ikke åbnet, har vi muligheden for at tilpasse det, så Danmark ikke kommer i klemme i denne sag.

Så vi vil gerne åbne før 2005, sagt til hr. Kim Behnke, men det er vanvittigt at fastlægge det til 2005, hvis alle europæiske markedsudbydere ikke har åbnet. Så bliver vi sorteper i den situation, og derfor skal vi tage stilling ud fra virkeligheden og ikke ud fra en fremtid, hvor vi ideologisk gerne vil have åbnet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Men tilsagnet om, at der skal åbnes, så det brager, i 2003, står jo i et meget svagt lys, når SF's ordfører flere gange i dag fra talerstolen har erklæret, at sådan kommer det ikke til at gå. Uanset hvor meget hr. Ebbe Kalnæs ønsker at åbne markedet, så det brager, i 2003, så hjælper det ikke noget, hvis fru Anni Svanholt eller en anden repræsentant for SF sidder med ved bordet og nedlægger veto.

Når hr. Ebbe Kalnæs er så optaget af, at vi skal gøre tingene parallelt, så er jeg enig. Jeg er enig i, at Danmark ikke skal gå hen og dumme sig, ved at vi blotlægger vores marked. Det er derfor, at jeg i ændringsforslaget anvender datoen den 1. januar 2005, for det er den dato, der fremgår af det forslag til direktiv, som i øjeblikket er til forhandling. Og hvis det direktiv bliver vedtaget i EU, jamen så er det så sandelig da min forventning, at både Tyskland, Frankrig, Holland og de andre aktører på gasmarkederne kommer til at overholde det direktiv.

Hvis forudsætningen i dag er, at alle de andre lande i øvrigt har tænkt sig at snyde på vægten, synes jeg, at det verdensbillede, hr. Ebbe Kalnæs tegner, er temmelig bedrøveligt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Samtidig med Folketingets behandling af denne her sag ved anden behandling – og jeg vil gerne sige tak til ordførerne – har partierne bag energireformen indgået en tillægsaftale, og nu er alle elementer i energireformen på plads. Og jeg synes, det er helt naturligt, at Folketingets udvalg får lejlighed til også at stifte bekendtskab med den aftale mellem anden og tredje behandling, det synes jeg er fint.

Vi har stillet os nogle meget ambitiøse mål i forbindelse med den samlede energireform, og jeg er glad for at kunne sige, at et meget bredt flertal står bag den samlede energireform.

Vi har stillet mål om åbning af markedet, større effektivitet, større konkurrencedygtighed, så stor prisbillighed som muligt, samtidig med at vi har sagt, at vi vil leve op til vores internationale miljøforpligtelser.

Vi har prøvet at udnytte vores ressourcer maksimalt, og vi har prøvet at lade Danmark spille en førerrolle på en række områder, hvor vi ikke bare kan leve op til vores egne forsynings- og miljømålsætninger, men også kan skabe arbejdspladser og eksportmuligheder.

Jeg vil gerne starte med at sige tak til partierne bag energireformen.

Når det drejer sig om energipolitik, ved enhver, at de investeringsbeslutninger, der bliver truffet, er beslutninger med en rækkevidde på 20-30-40 år, og derfor er det helt afgørende, at der er stabile politiske rammer omkring vores energisektor, en stabilitet, der er robust over for en hvilken som helst, eller næsten en hvilken som helst, ændring i forskellige partiers vælgerlykke.

Det, vi nu lægger på plads, drejer sig om liberalisering, dvs. åbning af markedet. Der skal ikke herske tvivl om, hvad regeringens holdning er: Vi er med på åbning af markedet, hvis det vel at mærke sker på gensidige vilkår. Vi vedstår den aftale, vi har indgået i energireformen.

Flere har betonet, at man er fritstillet efter 2003. Det er man jo med den store modifikation, at man er forpligtet til at forhandle med forligspartierne inden 2003, og det er forhandlinger, vi allerede skal i gang med her til efteråret.

Derudover er man jo naturligvis forpligtet af de overordnede målsætninger for den samlede energireform, herunder vores miljømæssige forpligtelser. Men så vidt jeg kan bedømme det, er der ingen konflikt mellem vores miljømæssige forpligtelser og en hurtigere markedsadgang på gasområdet. Det er mere kontante økonomiske

interesser, der skal afvejes, og der er det vigtigste, at der bliver tale om gensidighed.

Det andet element handler om vores gasektors virksomheder, ikke kun DONG, men også de regionale selskaber. Og jeg synes, at man her skal udtrykke anerkendelse af det store arbejde, som både DONG og de regionale selskaber har lavet for at få gasprojektet til at lykkes.

Den opdeling af aktiver, der finder sted inden for DONG, skal også finde sted inden for de regionale selskaber. De, der skal føre tilsyn med, at det sker på den rigtige måde, er det uafhængige Energitilsyn, og det er regeringen og alle forligspartierne bag energireformen magtpåliggende, at Energitilsynet er fuldstændig uafhængigt, og at de har de fornødne ressourcer. Vi vil følge udviklingen meget nøje på det her område for at sikre denne uafhængighed.

Hvad angår DONG specielt, er der indgået en aftale mellem partierne, der sikrer, som hr. Kalnæs udtrykte det, en politisk ramme for den fremtidige virksomhed, der giver dem mulighed for at udfolde sig kommercielt, men samtidig også leve op til det, der var det oprindelige formål med virksomhedens dannelse.

Der er et bredt flertal bag det her, men man kommer ikke uden om, at der er to partier, der har en særlig forpligtelse for det danske gasprojekt, og det er Venstre og Socialdemokratiet. Det er de to partier, som har båret det danske gasprojekt igennem, og uden at jeg skal binde nogen op på noget, og slet ikke mit eget parti, er der jo ingen tvivl om, at sådan vil det også være i fremtiden. Vi må vedkende os arv og gæld, og jeg er glad for, at det lykkedes også på det her område at blive enige.

Endelig er der energibesparelserne, som er en meget vigtig del af energireformen, og her har vi igen gjort vigtige fremskridt.

Må jeg sige om ændringsforslaget fra hr. Kim Behnke, at det er et overflødigt ændringsforslag. Vi har en krystallklar aftale, og den siger, at efter 2003 er man frit stillet, men man skal begynde at forhandle allerede i 2001. Og jeg tror, at den vigtigste forudsætning, nemlig gensidigheden, faktisk er et hensyn, der forener ganske mange af os. Jeg mener derfor, at det er et overflødigt ændringsforslag, i hvert fald er det ikke i overensstemmelse med aftalen, som vi har indgået.

Må jeg til sidst, selv om det måske er usædvanligt her i Folketinget, kvittere for ordførernes arbejde. Det har ikke altid været nemt at gennemføre en teknisk kompliceret lovgivning,

hvor det jo ofte er lettere at skælde ud og brokke sig over enkeltdele, end det er at overskue den samlede helhed.

Men jeg vil gerne sige til ordførerne, at der er blevet gjort et meget fint stykke arbejde. Og jeg vil gerne sige til Venstres ordfører, hr. Hansen-Nord, som jo nu optræder for sidste gang, forstået, som ordfører for sit parti i denne sammenhæng, at i forligskredsen af partier, uanset alle vores meningsforskelle, har der altid hersket meget stor respekt om hr. Hansen-Nords arbejde. Vi ved, at det politiske liv kan være hårdt, men vi synes, at vi som politiske modstandere gerne vil kvittere for den flotte indsats.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 8 stemte for, 91 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Miljø- og Energiudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 230: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Programfordeling i fællesantenneanlæg).

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 26/4 2001. Første behandling 8/5 2001. Betænkning 16/5 2001).

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg gør opmærksom på, at der af hr. Søren Søndergaard (EL) er stillet 1 ændringsforslag uden for betænkningen, som ikke er opført på dagsordenen.